If so; why four, there are only three

אי הכי ארבעה שלשה הוה –

OVERVIEW

There is a dispute how to interpret the phrase לא לזה ולא לזה ולא לזה וו the ברייתא (where the ruling is ברייתא and קרן for קרן). According to שמואל it means that only the ניזק had permission to be there (this סיפא follows the ruling of the רבינא [not "כן"ט [not חבינא maintains that the אינ (follows the view of רבינא and) is discussing a case where it was מבא לזה ולא לזה ולא לזה לשוורים asks that according to ברייתא there are only three cases in the ברייתא יוספות. שווח הוספות will explain why this question is only on רבינא and not on לשמואל.

בשלמא לשמואל דמוקי רישא רבי טרפון וסיפא רבנן -

It is fitting according to שמואל, who establishes the רישא of the ברייתא according to דיים and the ברייתא and the ברייתא according to the ר"ט at it is therefore fitting to mention in the ברייתא all four cases, for -

- אצטריך סיפא לאשמועינן לאפוקי מדרבי טרפון

The סיפא (of לא לזה ולא לזה) is necessary to teach us an alternate view; to exclude from the view of "ד" that is why there is no difficulty according to שמואל.

אלא לרבינא לא צריכא כלל -

However according to רבינא who maintains that the entire ברייתא follows the opinion of ", the fourth case was not at all necessary -

דלגבי שן הוי חצר הניזק שמעינן מכל שהוא רשות לניזק -

For concerning שן (where only the ניזק has רשות לפירות) that it is a חצר הניזק (and the מזיק pays a ברייתא (נ"ש we know that from the first case in the ברייתא where it states that דחייב בכל 'he is חייב בכל - ^{5}

וקרן ברשות הרבים שמעינן מחצר השותפין והבקעה:

And concerning קרן (where both שוורים have no permission to be in the הצר $,^7$ that

² Seemingly the מואל is even more difficult according to שמואל; for in s' שמואל interpretation, the last case (לזה לא לזה ולא) is the exact duplicate of the first case (כל שהוא רשות לניזק ולא למזיק). However, according to רבינא, the last case is different from the previous three cases (for neither have רשות לשוורים and only the ניזק has וניזק has רשות לפירות.

¹ See previous תוספות ד"ה לא.

 $^{^3}$ According to שמואל this is referring where only the ניזק had permission to be there, and not the מזיק.

⁴ The ברייתא is stating that there are four rules; (the middle) two according to everyone the first according to the בריימא and the last according to the ר"ט. Rule # 1 and # 4 are discussing the same case; # 1 is according to the מככילום.

 $^{^{5}}$ The fact that the ניזק has no רשות לשוורים in the חצר does not diminish its status as a שדה אחר.

⁶ See previous תוספות ד"ה לא footnote # 2.

⁷ See 'Thinking it over'.

it is considered as if he damaged him **in the רה"ר** (and pays only a ה"ב), this **we know from** the third case of חבר השותפין והבקעה where it states that a pays a ה"ב. Therefore the גמרא asks that there are only three cases, not four.

SUMMARY

It is necessary to cite the fourth case according to שמואל to reject the opinion of רבינא; however (according to רבינא) the rules of the fourth case can be derived from the previous cases.

THINKING IT OVER

תוספות claims that we can derive the fourth case (according to רבינא) concerning from the (third) case of תוספות. Seemingly they are not the same. אוספות from the (third) case of תוספות. השנתפין is in a situation where לא לזה ולא לזה לשוורים; how is that similar to a חצר השותפין והבקעה, where both have חצר Perhaps only השותפין is considered קרן ברה"ר because they both have השותפין אלזה ולא לזה ולא לזה ולא שו ברה"ר because they both have לוה לזה לזה ולא שו ברה"ר שות ברה"

-

⁸ See footnote # 7

⁹ According to our גירסא (the גירסא) that we are discussing לזה ולזה לשוורים, the question is readily understood; however it is difficult according to גירסת תוספות.

 $^{^{10}}$ See 'ה בתוס' ב"ה, נח"מ, נח"מ, יחידושי ר"נ אות מהרש"א בתוס' ד"ה מי, חידושי ר"נ אות מהרש"א בתוס'